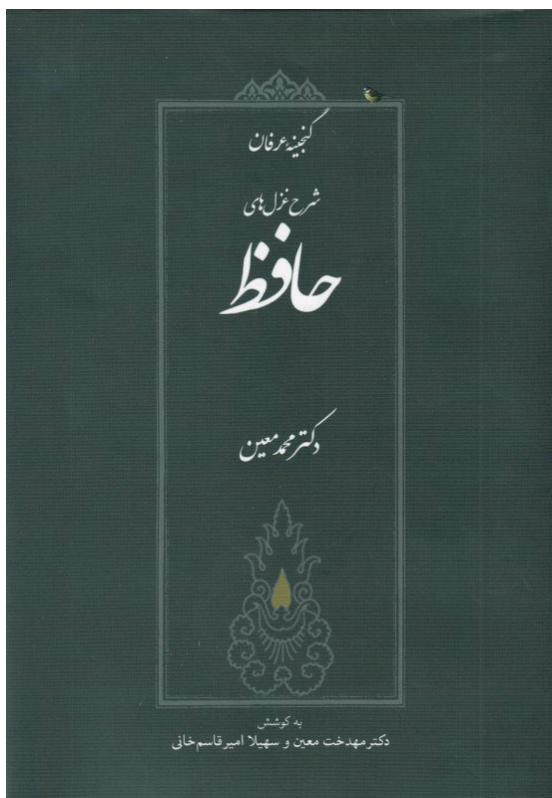

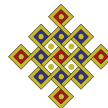

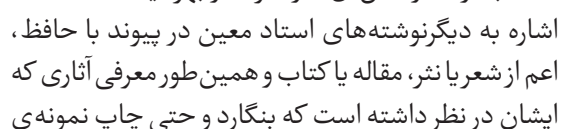
به کوشش: دکتر مهدخت معین و سهیلا امیرقاسم خوانی

زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه شیراز

کتاب «گنجینه‌ی عرفان» مجموعه‌ی یادداشت‌های زنده‌یاد دکتر محمد معین (۱۲۹۷-۱۳۵۰) است؛ استاد فقید دانشگاه تهران، لغت‌شناس، مترجم و ادیب نامداری که در عمر کوتاه خود آثار بزرگ و ماندگاری به یادگار گذاشت

شیوهی مؤلف چنین است که ابتدا متن هر غزل را ذیل عنوانی غالباً دو جزئی (مانند: فاتحه‌ی عشق، نصیبه‌ی ازل، قصه‌ی گیسو و...)، با شماره‌گذاری ابیات، ذکر وزن عروضی و ضبط نسخه‌های بدل به دست داده و در مرحله‌ی «تجزیه‌ی صرف و نحوی» بر پایه‌ی شماره‌ی ابیات، معنی لغات دشوار و نکات دستوری را برای هر بیت به‌طور جداگانه آورده است. سپس صنایع بدیعی، دقیق ادبی و اصطلاحات عرفانی را گاه با مفهوم کلی بیت یاد کرده است. مؤلف در جای جای کتاب به‌فراخور مقام، شواهد بسیار از اشعار مشابه حافظ، متون معتبر عرفانی (ص ۵۱۹ ش ۹؛ ص ۵۷۵، ش ۲-۳) یا منابع غربی (ص ۳۸۵، ش ۵؛ ص ۳۷۶، ش ۷) نقل کرده که خواننده را در تلقی

